

Forskjellen er saa ringe, at den hverken i og for sig eller som bethydningsfuld for kommende Tider kan have nogen Vægt; men den udgjør en uadstillelig Deel af det hele Compromis, som har fundet Sted, og jeg kan derfor selv om den høitærede Minister ikke havde givet en udtryffeligg Erklæring derom, overmaade godt fatte, at dette Lovforslag ikke kan blive til Lov, hvis Forslaget under Nr. 3 bliver vedtaget. Naar det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgfreds drog i Tvivl, at dette var Krigsministerens Mvord, tilstaaer jeg, at det er mig noget dunkelt, hvorledes det ærede Medlem kunde komme dertil, efterat Krigsministeren saa udtryffeligg har sagt det, men jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem vil kunne faae en hyderligere Bestyrkelse deraf fra Krigsministeren. Selv om denne ikke havde udtalt sig saaledes, forekommer det mig imidlertid, at Landstthinget i ethvert Tilfælde albrig kunde gaae ind paa at vedtage et andet Compromis end det, hvorpaa samtlige af Landstthinget valgte Medlemmer af Udvalget ere gaaede ind. Man skalde altsaa der vedtage et Forslag, som var opstillet af et Mindretal af de fra Folkethinget valgte Medlemmer af Udvalget imod Indstillingen fra samtlige Medlemmer fra Landstthinget; men det vilde virkelig være i den Grad at nedsette sig selv, at jeg albrig kan troe, at det andet Thing skalde kunne gaae ind derpaa. Der fremstiller sig da det Spørgsmaal, som er drøftet her, nemlig, om det har nogen videre Betydning, at dette Lovforslag bliver til Lov, og i den Anledning har jeg fornemmeligg et Par Ord at henvende til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg). Det gjør mig meget ondt at maatte sige, at jeg troer, jeg i denne Sag har nogen Grund til at besvære mig over det ærede Medlem, hvilket jeg ellers ikke har havt Anledning til. Det ærede Medlem citerede mig, men imod sin Sedvane citerede han mig ikke rigtigt. Han anførte nemlig, at jeg en foregaaende Dag skalde have sagt, at vi meget godt kunde undvære Lønningsloven, men deri huffer det ærede Medlem fuldstændigg feil. Jeg har i den Debat, som tidligere har været ført, sagt, at det ikke var absolut nødvendigg at faae Lønningsloven, forat vi kunde have Nytte af

Hærloven, men jeg søiede til, at det vilde være overmaade beklageligg, om vi ikke fik den, og jeg skal tillade mig at sige de Herrer hvorfor. Det er, fordi det i en ganstt væsentlig Grad i mange Punkter vilde forsinke og vanskeligggjøre Udførelsen af den nye Hærplan, thi der er en Mængde enkelte Bestemmelser i den, som først vilde komme til deres fulde Gylbigghed, naar Lønningsloven tilligg er vedtagen. Een Deel kan udføres uden Lønningsloven, men andre, og det meget vigtigg Dele af Hærloven kunne slet ikke udføres, naar ikke Lønningsloven bliver vedtagen, og de maae altsaa opsættes. Dette er den ene Grund, men dernæst indeholder Lønningsloven endeel meget nyttigg Bestemmelser til at klare mange Forhold, og jeg vil saaledes nævne, hvad de fleste Medlemmer her i Thinget lægge stor Vægt paa, nemlig Forbedringen af de Menigges Lønning. Dog ikke alene Forbedringen, men ogsaa den hele Simpplighed, som kommer frem i de Menigges Lønnings- og Betalingsmaade, den Sikkerhed og Bestemthed, som nu saa overordentlig savnes i hele Krigsministeriets Regnskabsvæsen, er aldeles afhængigg af, at Lønningsloven kommer frem. Endeligg vil det, at der ikke bliver givet nogen Lønningslov, medføre Efterbevillingslove med Hensyn til de Punkter, hvis Udførelse ikke kan opsættes; men hvor vi kunne undgaae Efterbevillingslove, skulle vi altid gjøre det, thi det giver et skønt Forhold imellem Regjeringen og Rigsdagen, naar hiin er nødfaget til at gjøre Udgifter, som ikke ere bevillgede. Dette vilde imidlertid ikke her kunne undgaaes paa enkelte Punkter, og naar Udgifterne først ere gjorte, maae man bagefter finde sig i en Efterbevilling; derfor er det overalt, hvor det kan gjøres og sættes igjennem, saa overordentlig nyttigg og vigtigg, at vi faae en Bevillingslov vedtagen iforveien. Det ærede Medlem har nu spurgt, om Lønningsloven da var en Bevillingslov, og hertil svarer jeg Nei, men der er i denne Lønningslov indsat en Clausul, som gjør det meget lettere for Regjeringen at afholde endeel Udgifter paa Efterbevilling, ibet den nemlig giver en Rettefnor, som Regjeringen kan følge, saaledes at Krigsministeren kan være overbevillst om, at naar han holder sig strengt indenfor, hvad der staaer i Lønningsloven, vil en Efterbevilling ikke blive